

Literair

Aan Magda Aelvoet

What's in a name

In dit geval een politieke partij Agalev

Haal die eruit en je houdt een slogan over: MA doet

Doet ze het goed?

Mevrouw de minister,

Wat houd ik ervan vrouwen zo aan te spreken. Dat moet een feministisch wij-gevoel zijn, trots omdat het intussen zo ver is. Al is dat nog niet ver genoeg en moeten vrouwelijke ministers ooit zo gewoon worden als vrouwelijke dokters. Ik hoop het dan ook nog mee te maken dat de feministische trots om een vrouwelijke minister niet in mij opwelt, omdat het verschijnsel zo gewoon zal zijn dat het niet meer opvalt. Niet de sekse, maar de politieke kleur, het programma, de meningen en persoonlijkheid van een minister tellen. Wat dat alles betreft, beste Magda - zeg ik onder ons, vertrouwelijk als we kunnen zijn sinds we elkaar op een kruispunt van jouw politieke en mijn journalistieke bezigheden tegenkwamen - wat dat alles betreft, zie ik jou ook zitten.

Dat moet dan een idealistisch wij-gevoel zijn, trots omdat jij nu ergens vooraan staat aan het touw waaraan we met zijn velen al zo lang trekken, in dienst van een schone, vredige, aangename, solidaire samenleving en wereld. De vorige keer dat we elkaar zagen was trouwens op de solidariteitsavond 'Woorden voor vrede', tijdens de Kosovo-crisis. Jij tracteerde mij op een pint, geen drie weken voor de verkiezingen.

Nu zijn we acht maanden na de verkiezingen, en ik vergast je op deze brief.

Het kan verkeren. Ben je me daar in een nieuwe situatie terechtgekomen, beste Magda, met chauffeur enzo. Onlangs ontmoette ik Karel van Miert, die intussen acht maanden Europees commissaris af is. 'Ik kocht me na mijn aftreden een eigen auto,' zei hij, 'en ik vergeet nog altijd dat die al eens een tankbeurt moet krijgen.' Van Miert foeterde op het tijdverlies dat hij nu lijdt door dagelijks praktisch gedoe. Ik hoorde hem aan met begrip, omdat zijn tijdelijke mijn eeuwige probleem is.

Ik schreef een radiostukje over het onderwerp. De laatste alinea daarvan ging zo: 'Het is niet dat ik het niet oké vind dat mensen als Van Miert ontlast worden van het dagelijks gedoe en verwend worden met gemak, integendeel, ik denk dat hun gemak noodzakelijk is om hen volop te laten functioneren.

Maar ter variatie van het cliché "macht corrupteert", geef ik ter overweging dat macht comforteert.

Van Miert ver- trekt binnenkort naar Nyenrode, maar onder anderen Mieke Vogels is hier politiek actiever dan ooit. Is het wel gezond dat ook zij nu permanent een auto met chauffeur heeft en nooit meer met de fiets naar haar werk rijdt, laat staan dat ze de banden van die fiets nog eens zelf zou oppompen?'

Wat ik over Mieke Vogels zei, kan ik over Magda Aelvoet zeggen.

En dan te bedenken dat jullie beiden minister van Volksgezondheid zijn.

Kortom: zijn machtig zijn en groen blijven wel te combineren?

En ben je me daar in een rare regering terechtgekomen, beste Magda. Omdat ik het prima - gezond! - vind dat de christen-democraten eens in de oppositie zitten en ik alleen al daarom deze regering een lang leven toewens, houd ik mijn hart vast als ik jullie bezig hoor. Zeg nu zelf: in plaats van een stevige ploeg vormt deze regering een toch wel zeer delicate driehoeksverhouding. Blauw, rood en groen zie ik als respectievelijk haantjes, slimmekees en zottekes. De haantjes, toevallig of niet allemaal mannelijke ministers, kraaien nog altijd victorie en pronken graag en zelfverzekerd met hun ministeriële veren.

Ze behartigen net zo goed hun imago als hun functie. De slimmekees houden zich koest. Ze zijn blij dat ze erbij mogen zijn en maken werk van hun werk, de ene - Luc Van den Bossche - met meer rookontwikkeling dan de ander - Frank Vandenbroucke. De zottekes doen hun beste best, maar worden voor schut gezet,

door hun collega's, door de pers, door zichzelf. De groenen zijn de groentjes en die worden in gezelschappen nu eenmaal altijd gretig voor de gek gehouden. Maar er is meer aan de hand.

De groenen zijn nog collectief bezielde met sociale idealen, de groentjes met frisse moed en in de voorbije maanden leek het erop dat de meer doorwinterde regeerders de nieuwelingen mores wilden leren.

Hen met leedvermaak wilden laten proeven van het potje van compromissen en diverse belangen dat regering in, regering uit, de smakeloze dagschotel is in de Belgische politiek.

Arme Isabelle Durant. En maar proberen haar groot gelijk inzake de nachtvluchten uit te leggen én erdoor te krijgen. Het ecologische en het economische, kan jij het jongleren met die twee belangen nog verdragen? Ze verschillen maar twee letters van elkaar en staan toch voor twee andere leefwerelden, die met ecologisch evenwicht en die met economisch overwicht. Hoe meer jullie groenen in de regering blijven inbinden, hoe meer zij liberalen blijven overwegen. De socialisten zouden jullie bondgenoten moeten zijn, maar ik zei het al: zij houden zich liever koest en houden zich alleen met hun eigen departementen bezig.

Misschien is dat niet eens zo'n slechte tactiek en moeten jullie groenen dat ook maar doen.

Jij hebt trouwens zaken genoeg om je mee te bemoeien.

Ik moet er niet aan denken hoeveel dringende dossiers en dwingende onderwerpen er niet allemaal op jouw werktafel liggen. Maar goed dat je je goed hebt omringd, veel werk kunt uitbesteden en veel deskundigheid ontlenen. Wat doe je met de recente vaststelling dat hoe rijker en/of geschoolder een Belg is hoe gezonder hij ook is? Dat opnieuw laten onderzoeken en zo voor je uitschuiven? Dat aan een commissie toevertrouwen en zo op de lange baan schuiven? Dat als persoonsgebonden materie zien en zo op je collega's in de gemeenschapsregeringen afschuiven? En moet dat nu echt, dat de hele politieke wereld zich buigt over euthanasie? Ja, vind jij, voorstander van een wettelijke regeling terzake.

Nee, vind ik. 'Als euthanasie het onderwerp wordt van een strikte wetgeving, kan dat ook hinderlijk werken: de soepele praktijk wordt dan aan banden gelegd of minstens gereguleerd. £

De gevallen zullen aan de wet worden getoetst en minder aan hun eigen context.' Ik citeer mezelf, uit een essay dat ik over de dood van mijn vader schreef en je in bijlage bezorg. Voeg het alsjeblieft toe aan je dossier van de schone dood, voeg alsjeblieft literatuur toe aan al je dossiers.

Met sympathie en aanmoediging, en met hartelijke groeten,

Brigitte Raskin